

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Русе, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Т. Илиева

при участието на секретаря Миглена Ц. Кънева
като разгледа докладваното от Татяна Т. Илиева Гражданско дело № 20214520103313 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.557, ал.1, т.2, б.„а“ от Кодекса за застраховането.

Ищцата Р. Ф. ИВ. твърди, че на 16.06.2016 г., в светлата част на деня, в гр.Р, на кръстовището на ул."Д.К." и бул."С" пресичала на зелен светофар, когато я блъска в десния крак лек автомобил, марка „БМВ“, модел „318“, с рег. № Р 8242 АК. От болка тя приклепнала, обърнала се и видяла водача. Същият изпсувал и не спрял. Веднага пристигнали служители на сектор „Пътна полиция“, след което била откарана до УМБАЛ „Канев“-гр.Русе. На 02.07.2016 г., въз основа на подадено от нея заявление, бил издаден констативен протокол за ПТП с пострадали № 7571152. Тогава ищцата разбрала от служителите на Сектор ПП-Русе, че въпросният автомобил бил собственост на „Аутотуризме“ ООД и нямал гражданска отговорност. Близко месец ищцата била с болки и страдания, изразяващи се в охлузване и кръвонасядане, подуване на дясната подбедрица и загрозяване на десния и крак. Същата сънувала кошмари от инцидента. Вследствие нанесената ѝ телесна повреда и до сега тя продължавала да изпитва несигурност и страх при пресичане на пешеходна пътека. Непосредствено след инцидента и

проведеното ѝ лечение, продължило почти месец, изпитвала силни болки в областта на дясната подбедрица, което налагало да пие силни обезболяващи. Лечението ѝ завършило, но все още не можела да преодолее страха и несигурността при пресичане по пешеходна пътека. Предвид изложеното, моли да бъде постановено решение, с което Гаранционен фонд, гр.София бъде осъден да ѝ заплати сумата 3600 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от претърпени болки, страдания и незалечими дефекти, останали в психиката ѝ в резултат на ПТП от 16.06.2016 г., ведно със законната лихва, считано от 16.06.2018 г. до окончателното изплащане на сумата и направените деловодни разноски.

Ответникът депозира отговор на исковата молба, в който оспорва допустимостта и основателността на претенцията. Твърди, че ищцата имала образувана щета от 15.06.2021 г., т.е. два дни преди образуване на делото, което правело невъзможно определянето и изплащането на обезщетение. Прави възражение и за изтекла петгодишна погасителна давност на правото на пряк иск по застраховка „ГО“, на основание чл.197 от КЗ /отм./ във вр. с чл.110 от ЗЗД и чл.378, ал.2 от КЗ. Твърди също, че липсват доказателства за наличието на твърдяното от ищцата основание по чл.557, ал.1 от КЗ, даващо ѝ право да претендира обезщетение от Гаранционния фонд. В условията на евентуалност, прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, която, като пешеходец сама се е поставила в опасност, пресичайки на непозволено за целта място, което било видно от констативния протокол за ПТП, в нарушение на чл.113 и чл.114 от ЗДвП. Намира размера на предявения иск и за прекомерно завишен, с оглед принципа на справедливостта.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, вр. с чл. 12 ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 557, ал. 1, т. 2, б. "а" от КЗ Гаранционният фонд изплаща обезщетения на увредените лица за имуществени и неимуществените вреди, когато виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

От приложените към исковата молба писмени доказателства се

установява, че на 16.06.2016 г. ищцата е подала заявление до Началника на отдел „Пътна полиция“ при ОД МВР-Русе за издаване на протокол за ПТП, настъпило на същата дата. Съгласно отразеното в заявлението, на пешеходна пътека на бул.“С“ в гр.Р. Р.И. пресичала на зелено в посока бензиностанция „Лукойл“, когато черно БМВ с рег.№ Р8242 АК я блъснало в десния крак. Тя приклекнала, извикала, обърнала се и видяла как шофьорът изпсувал и въобще не спрял.

Въз основа на заявлението, на 02.07.2016 г. е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали № 757/152 от мл.автоконтрольор в сектор „ПП“ при ОДМВР-Русе Д.Ч.. В документа е отразено, че л.а.“БМВ 318“ с рег. № Р8242АК е собственост на „Аутотуризме“ ООД и към датата на настъпилото ПТП е управлявано от неизвестен водач, без застраховка „Гражданска отговорност“.

Като свидетел по делото е изслушан самият актосъставител Д.Ч., който заявява, че е съставил протокола в полицията. Когато им се подаде номер на автомобила, извършват справка в Гаранционен фонд и установяват дали има валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

Разпитаният по делото свидетел Л.А. излага твърдения, че по време на инцидента изхвърлял боклук и видял, че става шумотевица, събират се хора и един мъж вдига една жена, която била паднала на пешеходната пътека. Жената била на земята и с единия крак не можела да стъпва. Впоследствие дошли линейка и полицейска кола. След инцидента в дома на свидетеля дошла тяхна позната и разтревожена разказала какво се е случило - че жената, на име Румяна, била блъсната от кола.

По делото е разпитана и М.С. - приятелка на ищцата, която заявява, че на 16.06.2016 г. имали уговорка Р.да отиде у тях. Тъй като последната закъснявала, свидетелката ѝ звъннала и ищцата ѝ казала, че я е блъснала кола на кръстовището при Старата поща. Свид.Симеонова веднага отишла до там, тъй като живеела близо и видяла Р.седнала странично в полицейска кола, имало и линейка. Първо с линейката отишли до бърза помощ, направили снимка и казали, че няма счупено, след това с патрулката и до КАТ. От нея разбрала, че шофьорът я блъснал и избягал, като колата ѝ „подсякла“ единия крак.

От цитираните гласни доказателства и изготвения протокол за ПТП

безспорно се установява, че процесното пътно произшествие е в причинна връзка с поведението на неизвестния водач на л.а.“БМВ 318“ с рег.№ Р8242АК, който, в нарушение правилата на чл.119 и чл.120 от ЗДВП, след подаване на сигнал, който му разрешава преминаването, не е пропуснал пешеходец, който все още се е намирал на пешеходната пътека, като намали скоростта или спре. Действията му отразяват груби нарушения, които демонстрират явно пренебрежение и negliжиране на правилата за движение по пътищата. За разлика от него, пострадалата пешеходка, в изпълнение разпоредбите на чл.113 от ЗДВП, по време на пътния инцидент е пресичала платното за движение на пешеходна пътека, при спазване на светлинния сигнал.

За получените от Р.И. увреждания са ангажирани писмени и гласни доказателства и е прието заключението на съдебно-медицинска експертиза. Според свид.Абрашев пострадалата и досега си куца. Свид.С.от своя страна твърди, че след инцидента, на връщане към дома ѝ, Р.минала 2-3 метра и седнала на бордюра. Казала, че не може да върви и много я боляло. Имала оток на крака, три месеца била в болнични и във времето след натоварване кракът отново я боли. Стресът от случилото се също бил много голям. Ищцата била в шок, трудно го преживяла, била на успокоителни и не можела да спи поне два месеца. Още тогава ѝ изписали лекарства за крака и за мазане, както и обезболяващи. И в момента, когато я заболи крака, тя пак пие обезболяващи. Когато говорят на темата и си спомнят за случая, ищцата винаги реагира и иска да го подминат. Все още при пресичане е много внимателна и винаги дърпа приятелката си за ръката да пропуснат автомобилите.

Въз основа на издадения от ЦСМП, гр.Р.фиш за спешна медицинска помощ от 16.06.2016 г., на листа за преглед на пациент от специалист по ортопедия от същата дата, на образното изследване и изготвеното съдебномедицинско удостоверение от 20.06.2016 г., по делото е изготвено и заключението по назначената съдебно-медицинска експертиза. От същото става ясно, че вследствие процесния пътен инцидент Р.И. е получила оток на дясна подбедрица. Установеното увреждане като вид и локализация добре отговаря да е получено при ПТП на 16.06.2016 г. по начина, описан в исковата молба, а именно: при блъскане от дясно, в дясна подбедрица от предна броня на лек автомобил. Увреждането не е характерно за падане от

собствен ръст. При такова увреждане обикновено настъпва пълно възстановяване в рамките на няколко денонощия до седмица, като е възможно да има болки в десния долен крайник, поради разтежения на мускули, връзки или ставни капсули, в рамките на седмици. На ищцата е даден отпуск по болест общо 40 дни, но няма амбулаторни листи, от които да е видно какво е било обективното ѝ състояние, във връзка с което е отпуснат отпускът. Няма данни и ищцата да е търсила медицинска помощ след приключване отпуска.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост (чл. 52 от ЗЗД). Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно, а обхваща преценката на конкретни обстоятелства, които съдът следва да съобрази при определяне размера на обезщетението. Съдът кредитира заключението на вещото лице д-р П.Д. като обосновано, обективно и съобразено с доказателствения материал по делото. Безспорно е, че ищцата е получила оток на дясна подбедрица, както и че това увреждане се намира в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Лечението и болките в крака продължили няколко седмици, но психическата травма от преживяното продължава и до сега. Повече от два месеца ищцата е в шок и стрес, не може да спи, а страхът от пресичане е наличен и към момента. При така установените по делото обстоятелства, относими към размера на обезщетението, съдът намира, че сумата от 2 000 лева напълно репарира болките и страданията на пострадалата при ПТП на 15.06.2016 г.

По изложените съображения предявеният иск се явява основателен и доказан по размер до сумата 2000 лв., а над нея, до претендираните 3600 лв. същият подлежи на отхвърляне.

Ответникът е направил възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, която, пресичайки на непозволено за целта място, сама се е поставила в опасност. В тежест на Гаранционния фонд е да докаже, че с поведението си ищцата е допринесла за вредоносния резултат, като е създала условия или е улеснила настъпването на вредите. Приносът на пострадалия трябва да бъде конкретно установен (решение № 169/28.02.2012 г., т. д. № 762/2010 г. на ВКС, II Т. О.), както и обстоятелството, че без него не би се стигнало до уврежданията.

Съдът счита за недоказано направеното от ответника възражение. Нито от Констативния протокол за ПТП с пострадали /както се твърди в отговора/, нито от останалия доказателствен материал по делото се установява факта, че по време на инцидента ищцата е пресичала на непозволено за целта място. Напротив. Установи се по категоричен начин, че Р.И. е пресичала на намиращата се на кръстовището между ул.“Дондуков–Корсаков“ и бул.“Скобелев“ пешеходна пътека и то на зелен светофар.

Неоснователно е и възражението в отговора на исковата молба за недопустимост на настоящото производство, поради изтичане на предвидената в чл.378, ал.2 от КЗ петгодишна давност и поради образуваната щета при ответника едва на 15.06.2021 г. Застрахователното събитие е настъпило на 16.06.2016 г. и петгодишната давност изтича на 16.06.2021 г., на която именно дата исковата молба по делото е изпратена по пощата. Действително при образуване на съдебното производство тримесечният срок, предвиден в чл.496 КЗ /към който препраща нормата на чл.558, ал.2 КЗ/, не е бил изтекъл, но съобразявайки разпоредбата на чл.235, ал.3 ГПК, до приключване на устните състезания срокът вече е изтекъл без Гаранционен фонд да е изплатил застрахователно обезщетение на ищцата.

Съгласно чл. 558, ал. 1 от КЗ лихвата за забава на Гаранционния фонд се изчислява и изплаща при спазване на чл. 497 КЗ, според който, ако обезщетението не е определено или изплатено, законната лихва за забава се дължи или от изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3, или от изтичането на срока по чл. 496, ал. 1, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3.

В случая ищцата е сезирала Гаранционния фонд с претенция за заплащане на обезщетение едва на 15.06.2021 г., поради което най-ранната дата, от която се дължи законната лихва върху сумата от 2 000 лева, е датата на образуване на делото – 17.06.2021 г. За периода 16.06.2018 г. – 16.06.2021 г. акцесорната претенция като неоснователна следва да се остави без уважение.

На основание чл.78 ГПК, съразмерно на уважената част от иска и по компенсация, ответникът следва да заплати на ищцата деловодни разноски в размер на 327.22 лева /Ищцата претендира 629 лв., съгласно представения

списък по чл.80 ГПК, от които, съразмерно на уважената част от иска, ѝ се дължат 349.44 лв. От претендираните от ответника 50 лв. разноски му се дължат 22.22 лв., съразмерно на отхвърлената част от иска/.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 557, ал. 1, т. 2, б. "а" от КЗ, Гаранционен фонд, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Граф Игнатиев“ 2, ет.4, с ЕИК 121446665, представляван от Стефан Георгиев Стоилков и Максим Нанев Колев, да заплати на Р. Ф. ИВ., ЕГН *****, от гр.Русе, по банковата ѝ сметка № BG24BUIB98881046161700, BIC: BUIBBGSF, в „ОББ“ АД, сумата **2 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от увреждане, получено при ПТП на 16.06.2016 г., ведно със законната лихва от 17.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и **327.22 лв.** разноски по компенсация, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди над сумата 2000 лв. до претендираните 3600 лева, както и за законната лихва върху главницата за периода 16.06.2018 г. – 16.06.2021 г.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Русе в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____